

DEN MIRAKULÖSA KORANEN 5 av 11

Lärornas excellens 1

Jag blev mycket imponerad av Koranens läror om Gud och fann dem olik alla andra skrifter jag hade studerat. Detta bevisade återigen för mig att denna skrift var fri från alla mänskliga tillägg. Jag blev också mycket imponerad av hur den behandlade tron på Gud i synnerhet och dess troslära som helhet.

Låt mig förklara vad jag menar med detta.

Ingen trosakt utan grund

Med min kristna bakgrund upplevde jag det som många andra upplevde när det gällde trosfrågor och hur man skulle förstå dem. Det var praktiskt taget omöjligt att få raka svar om de mest grundläggande kristna trosuppfattningarna från pastorer och präster. Verkligheten var att trosbegreppen var avsedda att vara ett "mysterium" och att tro på det man inte kunde förstå var det som bevisade en människas tro.

Det tillvägagångssättet passade mig helt enkelt inte och jag fann det, och finner det fortfarande, ologiskt. Det verkar inte som att sanningen, uppenbarad av den Nåderike och Vise Gud, som har gett så många underbara tecken i skapelsen, skulle leda till att man måste säga, som den nordafrikanske kyrkofadern Tertullian från 200-talet är välkänd för att ha

sagt: *credo quia absurdum est*, "Jag tror därför att det är absurt." Religion bör inte enbart vara "trosbaserad"—ett språng i tron. Den bör faktiskt först och främst vara "kunskapsbaserad," så att både hjärtat och intellektet finner ro i den och underkastar sig den med fast beslutsamhet. Och detta var vad jag fann i islam.

Man bör minnas att Profeten Muhammad, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, först mötte ett folk som ägnade sig åt avgudadyrkan. Dessutom trodde de i allmänhet inte på det hinsides. Några av dem verkade inte ha en klar uppfattning om den Högsta Varelsen.

Det var i denna miljö som Koranen uppenbarades. Koranen gav dem inte bara en befallning att tro. Nej, verkligen inte! Koranen gav dem bevis efter bevis, läxa efter läxa, tecken efter tecken som borde få vem som helst att tro att det finns en Skapare och att Skaparen skapade människan och hela denna underbara ordning i universum med ett syfte, eftersom Han inte är en dåraktig eller okunnig Skapare.

Därför är Koranen fylld med passager som kräver att människor tänker. I själva verket var budskapet detta: Allah vet att om människor använder sina intellektuella förmågor på rätt sätt, kommer de att inse sanningen i det som Allah säger i Koranen. Faktum är att islam lär att insikten om sådana fakta är medfödd i människans själ.

Faktum är att tron på Allah, Koranen och Profeten Muhammad inte bygger på blotta känslor eller ett blint trossteg. Den bygger på verkliga skäl och bevis.

Med min bakgrund var denna djärvhet i att sprida tron och utmana människor att tänka och begrunda inget mindre än mirakulös.

Att stjäla från kristna och judar

En föreställning som många icke-muslimska författare hävdade var att Profeten Muhammad helt enkelt stal det mesta av sina läror från judar och kristna. Ta till exempel titeln på Bells bok, *The Origin of Islam in its Christian Environment*—vilket, för övrigt, om man säger till en arab att islam utvecklades i en kristen miljö, skulle vara en verklig chock för dem!

Jag insåg att det fanns två möjligheter:

(1) Profeten Muhammad stal sitt material, eller

(2) den uppenbarelse han mottog kom från samma Gud som sände Moses, Jesus och de tidigare profeterna, såsom Profeten Muhammad själv

hävdade. Om det var det senare, skulle det förklara varför det finns mycket överlappning i lärorna och budskapet. Samma Gud sände de tidigare profeterna och återberättar helt enkelt deras historier i den nya uppenbarelse.

Jag började dock omedelbart lägga märke till några tydliga skillnader mellan Koranen och Bibeln, även när det gäller lärorna om Gud. Om Profeten Muhammad "redigerade" det han hörde från Bibeln—och för övrigt, vid den tiden fanns det ingen Bibel tillgänglig på arabiska—så gjorde han ett utmärkt arbete.

Jag fann att de märkliga lärorna om Gud som man finner i Bibeln helt och hållet och utan undantag saknas i Koranen.

För korthetens skull ges här endast några få exempel som illustrerar denna punkt.

Genesis 3:8-11 (New International Version):

8 Då hörde mannen och hans hustru ljudet av Herren Gud när han vandrade i trädgården i kvällsbris, och de gömde sig för Herren Gud bland trädgårdens träd.

9 Men Herren Gud kallade på mannen: "Var är du?"

10 Han svarade: "Jag hörde dig i trädgården och blev rädd eftersom jag var naken; därför gömde jag mig."

11 Och han sade: "Vem har sagt dig att du är naken? Har du ätit av det träd som jag befälde dig att inte äta av?"

Här framställs Gud som vandrande i trädgården i kvällsbris. Än mer häpnadsväckande är att Adam och Eva kunde gömma sig för Gud och att Han måste fråga: "Var är du?" Om en människa kan gömma sig för Honom i trädgården, hur ska denne Herre då ha kunskap om de synder som människor begår? Det skulle vara svårt för någon människa att i sitt hjärta hysa den kärlek och fruktan för Gud som han borde ha, när han tror att hans Gud är så bristfällig och svag att en sådan händelse kunde inträffa för Honom.

Genesis 32:24-28 [1] berättar historien och den bokstavliga beskrivningen av hur Jakob brottas med och besegrar Gud. I vers 28 står det: "Du [Jakob] har kämpat med Gud och med människor, och du har segrat." Med andra ord: universums skapare, som mänskligheten förväntas tillbe och underkasta sig, besegrades av en enkel dödlig i en brottningsmatch.

Gamla testamentet framställer till och med Gud som en som avsåg att göra ont men sedan ångrade sig. **Exodus 32:14** säger: "Och Herren ångrade det onda som han hade tänkt att göra mot sitt folk" (King James Version). Det skulle inte vara förvånande om någon vände sig bort från Gud och inte ansåg Honom värdig tillbedjan, om Han själv måste ångra sitt eget onda.[2]

Footnotes:

[1] Första Moseboken 32:24–28 24 Jakob blev ensam kvar, och en man brottades med honom ända till gryningen. 25 När han såg att han inte kunde övervinna Jakob, rörde han vid höften på honom, så att Jakobs höft gick ur led medan de brottades. 26 Då sade han: "Släpp mig, ty dagen gryr." Men Jakob svarade: "Jag släpper dig inte förrän du välsignar mig." 27 Han frågade honom: "Vad är ditt namn?" Han svarade: "Jakob." 28 Då sade han: "Du skall inte längre heta Jakob utan Israel, ty du har kämpat med Gud och med människor och segrat."

[2] Of course, this begs the question of to whom is it that God must or should repent?

01 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 1 av 11](#)

02 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 2 av 11](#)

03 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 3 av 11](#)

04 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 4 av 11](#)

05 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 5 av 11](#)

06 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 6 av 11](#)

07 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 7 av 11](#)

08 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 8 av 11](#)

09 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 9 av 11](#)

10 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 10 av 11](#)

11 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 11 av 11](#)

«[DEN MIRAKULÖSA KORANEN 6 av 11](#)

[DEN MIRAKULÖSA KORANEN 4 av 11](#)»

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)